

Arm in Haren: interview met een klant van Kledingbank Maxima

Arm wil ze niet genoemd worden, en zielig al helemaal niet. ‘Wies’ werkt, maar moet rondkomen van een bijstandsuitkering. Nu dat steeds moeilijker wordt is ze blij met de hulp van **Kledingbank Maxima. De kledingbank gaat nu ook uitbreiden naar **Veendam** en **Winschoten**.**

“Gebruik mijn eigen naam maar niet, iedereen kent me hier,” vertelt ze. We zullen haar dus voor het gemak maar ‘Wies’ noemen. Nee, ze schaamt zich niet dat ze een bijstandsuitkering heeft, maar toch. Arm in het villadorp Haren...

‘Ik klaag nooit’

Wies ziet er netjes uit. Ze heeft een shirt aan dat ze heeft gekregen van kledingbank Maxima. Bij Maxima kunnen uitkeringsgerechtigden uit Haren en Hoogezand/Sappemeer nieuwe en gebruikte kleding krijgen.

“Ik ben niet zo’n uitkeringstrekker die overal over klaagt,” waarschuwt ze als we binnenkomen. Een eenvoudig huurhuis maar zeer netjes. Niets verradt dat we hier met iemand te maken heeft die een kledingbank nodig heeft:

“Ik klaag nooit. Ik heb een uitkering en ik kan er goed van rondkomen. Ik hoef geen auto of nieuwe televisie. Als mijn ‘antieke’ televisie het soms niet goed doet, geef ik er gewoon een klap op en hij doet het weer.”

Klein wereldje

Wies is één van de ongeveer honderdvijftig bijstandsgerechtigden in de gemeente Haren. Ze is een trotse vrouw die van niemand afhankelijk wil zijn en er alles aan doet om zo goed mogelijk rond te komen.

Al snel merken we dat het hele leven van Wies in het teken van geld staat. Over iedere beslissing of aanschaf wordt nagedacht, niet alleen bij de aankoop van luxeproducten maar ook over de kleinste zaken. Wat doe je bijvoorbeeld met je afval? Die scheidt Wies, want dan is het goedkoper. Ze heeft het precies nagerekend.

“Ik wil geen uitkeringstrekker met een zielig verhaal zijn. Ik ken mensen die betaald werken en dus een goed inkomen hebben. En ondertussen maar klagen, klagen, klagen. Ik denk dan: tel je zegeningen.

Ik maak er een sport van om zo zuinig mogelijk te leven. Zegeltjes van de C1000 sparen en alleen dingen kopen als er korting op zit. Naar de suup ga ik alleen met een boodschappenlijstje, want voordat je het weet koop je dingen die je niet echt nodig hebt. En een beetje door de knieën voor de laagste en goedkoopste rekken is ook goed.

Ik reken dan van tevoren uit hoeveel het gaat kosten. En af en toe koop ik vlees. Dat kost veel geld maar is wel gezellig. En met vrienden samen eten, is ook net 'uit eten gaan.' In restaurants kom ik nooit."

Wat we ook al snel merken is dat we de hele tijd dezelfde namen horen. "Dat klopt. Je gaat eigenlijk alleen om met mensen die net als ik een uitkering hebben. Je zoekt toch 'je eigen soort mensen' op. Mensen met geld zijn toch 'anders.' Je leert ook van elkaar. Die weet weer dit, die dat, die hoe het met huursubsidie zit.

Nee, ik ben niet arm. Arm zijn mensen in Afrika. Maar je gaat niet om met rijke stinkers. Die vertellen dan weer over hun vakantie en hun camper en houden er helemaal geen rekening mee dat jij dat allemaal niet kunt."

Te oud

Toch is Wies niet werkeloos. Al meer dan twintig jaar werkt ze als vrijwilliger in verzorgingstehuizen, minstens twintig uur in de week. "Ik verdien mijn uitkering, zullen we maar zeggen. Natuurlijk zou ik liever betaald werk hebben, maar dat geven ze me toch niet. Dat geven ze liever aan jonge mensen, mij vinden ze te oud, zeggen ze. En ze hebben mij al gratis."

En zwartwerken? "Daar doe ik niet aan. Dat doet Jan met de Pet trouwens niet, dan moet je bij de bankdirecteurs zijn. Ik heb de sociale dienst wel eens aangeboden dat ik mensen kan begeleiden die net een uitkering hebben, als ervaringsdeskundige. Werd geen gebruik van gemaakt."

Zorgen over de toekomst

Wies doet optimistisch maar maakt zich toch wel zorgen over de toekomst.

"Laatst zei zo'n dikke VVD-er tegen me 'jullie hebben nergens last van (de crisis, red.), want jullie hebben niets.' Dat is niet waar, het wordt allemaal steeds minder.

Natuurlijk, als je rijk bent en plotseling een uitkering krijgt, dan hoor je er niet meer bij. Als je vrienden van die rijke stinkers zijn, laten die je keihard vallen als je geen geld meer hebt.

Maar ook als je al lang een uitkering hebt, is het moeilijk. Er gaat ieder jaar weer wat af, vergoedingen en tegemoetkomingen verdwijnen. En laatst was ik

net te laat met het aanvragen van een kwijtschelding, want ik had de krant niet gelezen. Honderdtachtig euro misgelopen, dat vind ik nogal wat. Dat zal wel weer allemaal naar het Koninklijk huis gaan, of zo...want die hebben het zo moeilijk...”

Kledingbank Maxima gaat uitbreiden

Bij Kledingbank Maxima kunnen mensen met een laag inkomen uit de gemeenten Hoogezand-Sappemeer, Slochteren en Haren tweemaal per jaar gratis winkelen. Er is nieuwe en gebruikte kleding (als nieuw).

Kledingbank Maxima in Hoogezand heeft uitbreidingsplannen. De organisatie wil met ingang van volgend jaar ook vestigingen openen in Noord- en Oost-Groningen, zoals in Veendam en Winschoten.

De kledingbank wil de uitbreiding bekostigen met geld van een aantal landelijke fondsen, zoals het Oranjefonds. Ook de provincie Groningen heeft inmiddels 6.000 euro subsidie toegezegd. De nieuwe Maxima-winkels moeten per 1 januari 2014 opengaan. De Stichting Kledingbank Maxima heeft inmiddels meer dan dertig vrijwilligers gevonden die gaan helpen bij het opzetten van de vestigingen.

Artikel geplaatst door Marco in 't Veldt op 20-08-13 14:22.